

bryllupstaler.com

Kjære Silje, kjære Eirik – og kjære alle dere som er her for å feire dem

Jeg er forloveren til Silje, og bestevenninna hennes siden videregående.

Med andre ord: Jeg har sett henne i russeklær, med leire i håret etter kunst & håndverk, og i kveld – som den vakreste utgaven av seg selv.

Og jeg sier det med stor ydmykhet at det føles helt riktig å stå her.

Selv om jeg vet at Silje har laget en detaljert timeplan for talene, og at jeg allerede er to minutter på overtid.

Silje, du er sprudlende, initiativrik og – vi må si det – så punktlig at jeg mistenker at klokkene hjemme hos deg er redde for deg.

Jeg, derimot, har alltid vært mer... fleksibel på tid.

Det er sikkert derfor vi fungerer så bra sammen.

Du møter opp, jeg løper etter.

Og så kom Eirik inn i bildet.

Trygg, kreativ – og den beste linselusa på bilder jeg noen gang har sett.

Altså, jeg vet ikke om dere har prøvd å ta et gruppebilde med Eirik til stede, men han oppdager kameraer på avstand som en måke oppdager vaffel.

Det har gitt oss noen av de beste blinkskuddene i vennegjengen.

Jeg må ta dere med tilbake til starten.

Silje og Eirik møttes på en quizkveld i Bergen, der de røk uklare – på den hyggelige måten – om hvem som fant opp bindersen.

De sto der, med hver sin øl, og var dypt uenige, men like blide.

Silje bestemte seg for at denne fyren tålte å motsies.

Eirik bestemte seg for at denne jenta var en man ikke slipper tak i.

Ingen av dem vant quizen den kvelden.

Men dere vant jo noe bedre.

Første date ble Fløibanen

Lag din egen personlige tale på bryllupstaler.com

Silje stresset over om hun kom presis – hun var der 18 minutter for tidlig, selvfølgelig.

Eirik kom i god tid, men så avslappet at det så ut som han hadde vært der hele dagen.

De gikk av, så utover byen, og det var en sånn stillhet mellom dem som bare oppstår når to mennesker egentlig ikke trenger å si så mye.

Uten å romantisere for mye: De skjønnte at dette kunne bli noe.

To år senere flyttet de sammen i Sandviken.

Det var kart over skuffer, det var struktur i boden, og det var Eirik som foreslo at “hva om vi har et kreativt hjørne i stua?”.

Det hjørnet ble etter hvert både maleplass, plantedoktor og startgrop for brettspillkvelder.

Og her vil jeg bare si én ting:

Hvis du noensinne har spilt brettspill med Silje og Eirik, vet du at de er det roligste konkurranseparet du kan møte.

Men ikke la deg lure.

Det blikket Silje gir når hun regner ut sannsynligheten for å vinne i Catan?

Det blikket har fått erfarne spillere til å glemme reglene.

Og Eirik, som smiler vennlig – og så plutselig har tre hemmelige strategier gående?

Dere to burde hatt egen dopingkontroll for brettspill.

Så kom Nils.

Katten som adopterte dem like mye som de adopterte ham.

Nils, som etter å ha vurdert både bokhyller og fang, bestemte seg for at Eirik var en slags myk lenestol med puls, og at Silje var den som hadde oversikt over fôrrutinene.

Som katt er dette de viktigste tingene.

Jeg tror faktisk Nils var det første store “vi” i livet deres.

Det er noe med det å bli et team – ikke bare i kjærlighet, men i ansvar.

De reiste på interrail i Europa.

Det høres romantisk ut – og det var det, men også en test

Lag din egen personlige tale på bryllupstaler.com

Når du har sovet på tog, lett etter riktig perrong i en by du ikke kan språket i, og fremdeles klarer å være greie med hverandre – da har du noe solid.

De fant beste kanelbolle i København, den rareste kaffen i Berlin, og en felles ro i å være underveis.

Det er så typisk dere: å gjøre det enkelt og gøy, og likevel få det til å føles som en liten film.

Og så – forlovelsen.

Brygga i København.

Ingen storslagen fanfare, bare dere to, byen rundt, og plutselig – et spørsmål som forandrer alt uten å endre dere som personer.

Eirik, du traff med settingen.

Silje, du traff med svaret.

Begge traff med hverandre.

Når jeg tenker på dere to, tenker jeg på små ting som sier mye.

Som at dere baker kanelnurrer sammen, og har blitt så gode at venner dukker opp “tilfeldigvis” akkurat når det lukter kanel i oppgangen.

Silje måler deigen med kirurgisk presisjon.

Eirik former snurrene så pene at de ser photoshoppet ut.

Og når brettet kommer ut av ovnen, og dere ser på hverandre med “det ble godt, gjorde det ikke?” – da er det kjærlighet i praksis.

Ikke store ord, ikke store gester.

Bare hverdagsmagi, på et stekebrett.

Så er det dette med Bergen og regn.

De går tur i regnet uten å klage.

Jeg gjentar: uten å klage.

Det er nesten mistenkelig.

Men det sier mye om dere.

Dere gjør det beste ut av været, og av livet.

Og dere gjør det sammen.

Silje, det jeg alltid har beundret mest ved deg, er at du tar initiativ til det som betyr noe.

Du er den som får folk med, den som husker bursdager, den som lager planer som faktisk skjer.

Og du er den som sier "nå gjør vi det", i stedet for "en gang burde vi".

Den energien har du tatt med inn i forholdet, og jeg vet at Eirik elsker det.

Eirik, du er tryggheten som gjør at alle rundt deg senker skuldrene.

Du lytter, du ler av de riktige tingene, du byr på deg selv, og du er kreativ på måter som løfter andre.

Du har ikke behov for å være den høyeste stemmen i rommet – men du er ofte den vi alle vil høre på.

Sammen er dere et lag som får andre til å få lyst til å være på lag.

Det er det fineste man kan si om et par, tror jeg.

At de gjør mennesker rundt seg litt roligere, litt gladere, litt mer seg selv.

Jeg har også et par små, vennlige partnerskapsråd.

De er ikke revolusjonerende, men de funker:

- Velg én ting å være pedantisk på hver, og respekter den andres særhet.

Silje, du får tidsskjema.

Eirik, du får plassering av bilder på veggen – selv om du også er inni dem.

- Avtal hvilken dag i uka som er "kannelsnurrdag".

Konfliktforebygging er best når den lukter kanel.

- Og når det regner, og det alltid gjør det, ta med én ekstra hette, så dere kan dele.

Til slutt, litt selvironi fra meg:

Da Silje spurte om jeg ville være forlover, sa hun: "Jeg stoler på deg."

Det mest rørende med det, var at hun likevel sendte meg en påminnelse, en kalenderinvitasjon, en backup-invitasjon, og en lenke til taletips.

Og vet dere – det reddet meg.

For hvis det er én ting Silje lærer oss alle, er det at kjærlighet ikke bare er følelser.

Det er også god planlegging, oppmøte, og evnen til å stå i det sammen.

Lag din egen personlige tale på bryllupstaler.com

Silje, du har alltid vært den som får rom til å lyse litt mer.

Eirik, du har blitt den som holder lyset jevnt – og skrur på ekstra lysstreng bare fordi det er fint.

Jeg er så takknemlig for å ha dere i livet mitt, og enda mer takknemlig for at dere har hverandre.

Så – kjære alle sammen

La oss løfte glassene våre for to som er hverandres beste quizmakker, regnværsturkamerat, kannelsnurr-bakere og livsvalg.

For kjærlighet som tåler diskusjoner om bindersens opprinnelse.

For Silje og Eirik – og for mange år med snille blikk, lure smil og trygge hender.

Skål for Silje og Eirik! Skål!

Denne talen ble laget med bryllupstaler.com. Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå på bryllupstaler.com

Lag din egen personlige tale på bryllupstaler.com